

end den, der vilde have paahvilet ham, hvis han i 1886 havde faaet sin egen Hypotekbank vedtagen.

Saa gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke i Loven er Tale om, at der for Rigsdagen skal forelægges nogen Redegørelse for Bankens Virksomhed, hvilket han fandt urimeligt, og han fandt det ogsaa urimeligt, at Finansministeren paa egen Haand uden Lovgivningsmagtens Medvirken skal kunne nedlægge Banken. Jeg vil dertil sige, at under de konstitutionelle Forhold, hvorunder vi nu leve, kunne vi jo være ganske sikre paa, at ingen Finansminister vil give sig til noget saadant som at nedlægge Hypotekbanken, uden i Forvejen at være vis paa, at han er i Overensstemmelse med Rigsdagen i saa Henseende. Men i øvrigt har jeg ikke det fjerneste mod — hvis det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) eller andre Medlemmer maatte ønske, at Rigsdagen skal medvirke her —, at der bliver truffet udtrykkelig Bestemmelse om, at der skal afgives Beretning om Bankens Virksomhed. Det er noget, som jeg med Glæde skal gaa med til.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) havde jo ikke ret mange Bemærkninger at gøre i Dag, og jeg skal ogsaa fatte mig ganske kort overfor ham. Som det ærede Medlem meget rigtigt bemærkede, er det ikke noget at strides om, hvorvidt det ærede Medlem har talt om, at der kun tilkommer Kreditforeningsafdelingen $\frac{1}{3}$ af Serien paa 20 Mill. Kr. Jeg tror nu, at det ærede Medlem har lidt Uret og jeg lidt Uret i vor Omtale af denne Sag. Jeg har nævnt 6,6 Millioner af en Serie, og det ærede Medlem har sagt $\frac{1}{3}$ eller 6 à 8 Mill. Kr. af en Serie, men vi ere i Virkeligheden enige om, at navnlig i det lange Træk vil det være Hypotekbankens Kreditforeningsafdeling, der vil faa langt den væsentligste Del af de Penge, der skaffes ved Laanet paa det franske Marked.

Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, at jeg selv i sin Tid havde stemt for, at der skulde kunne optages et samlet Statslaan til Tiendeafløsningen. Ja, det er ganske rigtigt, jeg har stemt for det, fordi det nu en Gang fandtes i Loven, og fordi der jo var Folk, som mente, at det var en fremkommelig Vej; men jeg har ogsaa stemt for det i det Haab, at det var en Vej, man ikke vilde komme til at benytte, og jeg har troet og tror endnu, at man vanskelig faar en Finansminister, der vil gøre en saadan Operation.

Men ogsaa deri er det ærede Medlem og jeg jo enige, thi det ærede Medlem mener ogsaa, at under de nuværende Forhold, som Tiendeloven er affattet, vilde det være ganske urigtigt at optage et saadant Laan.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at han var glad ved, at jeg ikke holdt paa, at Finansministeren skulde udøve den aldeles afgørende Myndighed med Hensyn til Hypotekbanken, at Finansministeren altsaa skulde være den egentlig ledende i Hypotekbanken. Nej, derom stiller jeg ingen Fordring, jeg ønsker blot, at Finansministeren skal have saa megen Myndighed, at han har en Stemme med til at hindre, at der laanes alt for stærkt paa Grundfonden, saa at der for hurtigt bliver Tale om dens Forøgelse. Og det forekommer mig rimeligt, at Finansministeren faar den Myndighed.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde, at jeg havde bebrejdet ham, at han ikke havde omtalt Norges Hypotekbanks Laan af 1904. Det ærede Medlem tager fejl; jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem noget i saa Henseende. Han siger, at Motiverne gøre ikke opmærksom paa dette Laan af 1904. Grunden dertil er, at det fremkom først paa den officielle Kursliste omtrent paa den Tid, da Motiverne bleve affattede. — Det ærede Medlem refererede meget rigtigt, at jeg havde forundret mig over, at det Udvalg af Kreditforeninger, som jeg forhandlede med, ikke havde gjort mig opmærksom paa det Forhold, at en stor Kreditforening havde placeret et betydeligt Beløb af den løbende Serie i fremtidige Terminer paa det tyske Marked, men han siger, at det var ikke saa forbavsende, thi det var kun københavnske Direktører, jeg forhandlede med, og de havde ingen Interesse i at gøre opmærksom herpaa, da dette Forhold navnlig interesserede jydsk Landejendomsbesidderes Kreditforening. Det har ikke for mig været det afgørende, om de Direktører, jeg forhandlede med, boede i København eller ej, men det afgørende var, at det var et Udvalg af Direktører, som alle Kreditforeninger havde nedsat. Jeg troede derfor, at jeg med Rette kunde gaa ud fra, at dette Udvalg vilde varetage samtlige Kreditforeningers Interesser, hvad jeg ogsaa tror, at det i det hele har gjort; men det kan jo være en Forglemmelse, at man ikke har gjort mig opmærksom paa dette.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde være meget uheldigt, hvis Hypotekbanken skulde influere saaledes paa Kreditforenin-